

BORSSZEM JANKÓ

SZERKESZTI: MOLNÁR JENŐ

Előfizetési ár Magyarországon:
Negyedévre... 55,000 korona.
Megjelenik minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, V., Mária Valéria-utca
12. szám. — Telefon: 138-05.

Ára:
5000
kor.

Jugoszláviában 8 dinár. — Amerikában 10 cent.

Kétféle passzivitás

Fábán Béla. — Mi az, Imre?... Talán te is passzivitásba lépsz?

Dréhr Imre. — No, nem egészen... Eddig mindössze csekély harminchat igazgatósági tagságról mondtam le.

Vázsonyi Vilmos. — Hiszen akkor te vagy köztünk a legpasszívabb! Mért maradsz akkor aktivitásban?...

Dréhr-Figaro

Figaro itt, Figaro ott,
Figaro mindenütt...
S amit csinál, amit kínál,
Az mindenképp beüit,
Bár szappanoz, sosem haboz,
S a borotvája vág,
A virtusa nem átlagos,
Övé a pálmaág.

Ilyen Figaro lenne itt
A füрге, ifjú Dréhr,
Kinek a csöpp Erdőhegyi
Csak nadrágkorcig ér.
A büdzsének kóstolta ő
Mindegyik (t)ételét,
S habár beszéde rózsató:
Tövjs van rajt' elég.

Figaro ott, Figaro itt,
Dréhr Imre mindenütt.
Kotyvasztja ő, elosztja ő
Az „egységes“ menüt.
Ahol csak témát keresünk,
Dréhr Imre helyben áll:
Mint közéleti felesünk
S mint téma-arszenál.

Újabb ferdületek a terézkörúti gyilkosság körül

Miután a rendőrség eddig még semmi pozitív eredményt nem tudott fölmutatni Leirer Amália gyilkosságainak kinyomozása során, kénytelenek voltunk különböző magán-detektivekhez fordulni fölvilágosításért. A következő válaszokat kaptuk:

Serlok Hochmec:

— Figyelmeztetem önt, hogy ön férfi, a haját a jobb oldalon választja el, szemüveget visel, ma még nem borotválkozott, a második kabátgombja hiányzik. Na, gyerünk tovább! Hát, ami ezt a kis ügyecskét illeti, a rendőrség teljesen helytelen nyomokon jár. Én magam már régen megalkottam a véleményemet. A rendőrség mindenáron a tettest keresi, holott az egyáltalában nem lényeges dolog. Én a bűnjeleket keresném és ha nincsenek, megvárnám, amíg lesznek. Az én nézetem a következő: Itt gyilkosságról van szó, amelyet a gyilkos az *áldozaton* követett el. A gyilkos először *fölment* a lépcsőn és ezután gyilkolta meg az *áldozatot és nem megfordítva*. A

gyilkos vagy férfi, vagy nő, de ha nem férfi, akkor biztosan nő. Meg kell állapítani, hogy a gyilkos a monoklit a *jobb* vagy a *bal* szemén viselte. Ez nagyon fontos és lényeges fordulatot hozhat, mert, ha tegyük föl, a bal szemén viselte, akkor semmiesetre sem viselhette a jobb szemén. A gyilkos különben szerény véleményem szerint egy középalcsony, vagy nyúlánk *ember*, akinek igen föltűnő ismertetőjele van: a bal hóna alatt már 5000-szeres nagytással is látható anyajegy van. Ha ez sem elég!...

Nik Kartell:

— Eh, az ördögbe is! Megnézték-e jól az áldozatot: Nekem erős a gyanum, hogy az áldozat nem is volt halott, csak markirozott, hogy elterelje a gyanut magáról. Csak menjen vissza, fiam, nyomjon meg egy gombot az ágyon, két arasznyira a lejsztnitől és nézze az óráját. Ha három perc múlva sem jön a rejtély nyitjára, akkor, ezer mennykő, vagy nagyon buta lehet, vagy vágja földhöz az óráját!

Pogány detektív:

— Minthogy gyilkosságról van szó, mindenképpen előtérbe kerül annak a gyanuja, hogy gyilkos is van. No már most! A gyilkost meg kell találni. Tehát most fölmerül az a kérdés: hogyan? Hát úgy, hogy keresni kell. Most ugyebár akaratlanul is azt kérdezzük, hogy hol? Na hát, ez mindenestre egy olyan kérdés, amelyen gondolkodni lehet.

Arzén Lupinty:

— Füh, a fene egye meg! Nem elég a magam munkája, még a rendőrségnek is segítsek?! Hát miről is van csak szó? Hja, hallottam róla. Pardon, csak megnézem a naplómát. Leirer..., Leirer... Amália, úgye? Nem, nem találok sehol, úgy látszik, én nem voltam. Különbén már azért sem hinném, mert fusér munkának nézem az egészet. Nem rám vall. De kedves uram, hát muszáj minden gyilkosnak megkerülni? Azt hiszem, legkevésbé Budapesten. Tessék csak megkérdezni ezirányban Somogyit és Bacsót!

HUMÉROSZ

BORSSZEM JANKÓ TÁRCÁJA

Vissza a természethez!

A dolog úgy kezdődött, hogy találkoztam az uccán a Schwarccal, a Schwarc és Fekete festék-, lakk- és kencekereskedés beltárgyával, aki néhány hónappal ezelőtt nagyobb összeget kért tőlem kölcsön másnapig, becsületszóra.

— Kedves Schwarc úr, — szólítottam meg barátságosan — micsoda piszokság az, hogy még mindig nem adja meg a pénzemet?

— Micsinájjak? — felelt Schwarc úr vállatvonva. — Nekem se fizet senki. Pénzem nincsen, hanem ha akarja, megfizetem magának az adósságomat festékben és padlólakokban.

Ez is jobb, mint a semmi, gondoltam magamban és sietve elfogadtam az ajánlatot, mire a Schwarc kiszámitotta, hogy a kamatokkal együtt jár nekem 200 kiló piros festék, 250 kiló zöld festék és 112 doboz padló-

lakk. Mondtam neki, hogy adjon egy pár liter vagy kiló kencét is, de azt nem akart, azt mondta, hogy neki is több van. Pedig kár, végre egyszer megtudhattam volna, mi is az a kence?

Másnap délben feljött lakásomra Prokopec, akitől néhány hónappal ezelőtt nagyobb összeget kértem kölcsön másnapig, becsületszóra.

— Nem gondolja, hogy már ideje volna megadni a pénzemet? — kérde tőlem kissé dühösen Prokopec.

— Nagyon sajnálom, — feleltem vállatvonva — nekem se fizet senki.

Éppen akkor lépett be az ajtón egy kocsisforma fiatalember, aki jelentette, hogy a Schwarc úrtól elhozta a festéket és a padlólakot. Nagyszerű ötletem támadt: fölajánlottam Prokopecnek, hogy pénz helyett festékkel és padlólakokkal fizetek neki. Prokopec bele is ment az üzletbe, minden rendben lett volna, csak hogy az elszámolás során kiderült, hogy én többel tartozom Prokopecnek, mint amennyit a festékek és a padlólakok érnek. Prokopec azt mondta, hogy a különbözetet

fizessem meg készpénzben, mivel azonban nekem pénzem nem volt, azt az ajánlatot tettem Prokopecnek, hogy a különbözetet lekvárban fogom megfizetni.

Ugy spekuláltam ugyanis, hogy elmegyek Csepkovicshoz — akinek a Retek-uccában lekvárüzeme van és aki nekem már régen tartozik, de nem tudja megfizetni, mert nincs pénze — és megmondom neki, hogy fizesse meg az adósságát lekvárban. Prokopec elfogadta az ajánlatot s én elmentem Csepkovicshoz, kaptam tőle 95 üveg lekvárt, ebből 30 üveget a festékkel és padlólakokkal elküldtem Prokopecnek.

A megmaradt 65 üveg lekvárt haza akartam szállíttatni, de útközben találkoztam a fűszeressel, aki fölszólított, hogy egyenlitem ki nála fennálló számlámat. Megmondtam neki, hogy pénzem, az nincsen, de ha óhajtja, lekvárral szolgálhatok. A fűszeres nagyon megörült, azt mondta: éppen szüksége van lekvárra. Az elszámolásnál azonban kiderült, hogy a lekvár értéke jóval több, mint amennyivel én neki tar-

Bakk és bak

Vass József. — Még kárt csinál ez a hevesvérű fiatalember! Meg kell fogni!

Kállay Tamás. — Fogjátok le!

Rakovszky Iván. — Mit akartok? Hiszen csak egy kis hazafias túlbuzgóság az egész. Ahogy én ismerem, nem fog bakk-ot löni.

tozom, mire följánlotta, hogy a különbözet fejében ad nekem egy tucat hóentrágert, amit ő egy gumigyáros-tól kapott, aki pénz hiányában ezzel fizeti ki a tartozását.

Magamhoz vettem a hóentrágereket, hazamentem és elmondtam a feleségemnek a dolgokat. Nőm csúnyán összeszidott, hogy minek adtam én tovább a padlólakkot, mikor nálunk a padlókat éppen lakkozni kell és neki szüksége van hat doboz padlólakkra. Erre sietve elmentem Prokopechez, magammal vittem a hóentrágereket, hogy ennek ellenében Prokopec adjon vissza nekem hat doboz padlólakkot. Prokopec azt mondta, hogy nagyon sajnálja, de ő tartozott a Kronbergernek egy kis pénzzel, de pénze nem volt, tehát kifizette Kronbergert a tőlem kapott padlólakkkal, festékkel és lekvárral, sőt még egy doboz villanykörtét is adott hozzá.

Szerencsére Kronbergert jól ismerem, a fia egy osztályba jár az én fiammal; rögtön ki is jelentette, hogy hajlandó a hat doboz padlólakkot

viszaadni, de a hóentrágereken kívül hozzak neki a fogpiszkálógyárból — ahol alkalmazva vagyok — 5000 fogpiszkálót, ezenkívül hozzam el a fiam bogárgyűjteményéből azt a hőscincért, ami az ő fia gyűjteményéből hiányzik. A fogpiszkálót megszereltem, a fiamtól is sikerült megkapnom a cincért, miáltal a csere létrejött. (Igy lesz a cincérből csere-bogár.) A padlólakkot boldogan vittem haza a feleségemnek.

Ezek után pedig fölmentem a miniszterelnökhöz és fölszólítottam, hogy sürgősen hívjon össze miniszteri értekezletet, mert én szenzációs dologra jöttem rá. A miniszterelnök az értekezletet azonnal összehívatta, én fölálltam, elmondtam a fönti cserekereskedelmi körforgalmat és beszédemet így végeztem:

— Uraim! Minden átkunknak, minden bajunknak oka a pénz! Holott a pénzre semmi szükség nincsen, hiszen amint az előbb elmondtam, abból látható, hogy cserekereskedelem révén is megszerezheti az ember mindazt, amire szüksége van. Detronizáljuk tehát a

pénzt és térjünk vissza a csereüzlethez!

Szavaimat leirhatatlan lelkesedés fogadta. Mindenki helyeselt, már-már úgy látszott, hogy indítványomat egyhangúlag elfogadják. Ekkor azonban fölállott egy fiatalember: a pénzügyminisztérium egyik vezető tisztviselője, a távollevő pénzügyminiszter képviselője. Csak ennyit mondott:

— Hát velünk mi lesz?

Ez a pár szó teljesen megváltoztatta a hangulatot. A miniszterek egymásután álltak föl szólásra és egyértelműen kijelentették, hogy a terv, amelytől fölvettem: utópia, gyakorlatilag kivihetetlen, mert ha nem lenne pénz, nem lehetne pénzügyminisztérium sem, már pedig azt az ország nem bírná ki, ha egy miniszterrel és egy minisztériummal kevesebbje volna.

Indítványomat egyhangúlag elvetették. Ebbe már bele is nyugodtam volna. Jó, hát ha ők azt mondják, hogy legyen pénz, hát akkor legyen.

De ha már van, hát miért nincsen?

HALÁSZ IMRE

Borsszem Tamás a színházban

Megesküdött Hegedüs
Beregi Oszkárnak:
„Esküszöm az égbe,
Blumenthal fejére,
Hogy örömet várlak.”

Készül Budapestre
Jó Beregi Oszkár,
Holott ez nem éden:
Ifjonok szemében
Bosszú foszforeszkál.

Vermed lesz Budapest,
Beleesél, ha mész,
Maradj Ausztriában,
Vagy bujdosz hazátlan,
Szép dalia-színész.

Minek itt tenéked
Hepp-hepp, „Erger-Berger”,
Hallani Ilovszkyt,
Meggyőzni Rakovszkyt
S vivni Klebelsberggel?

Hazám nagy színésze,
Ne jöjj Budapestre!
Bősz segédszínészek
Botrányt csapni készek,
Ha leszáll az este.

„Balga aggódtok
Nem ijeszt el engem,
Köszönöm tanácstok,
De red nem állok,
Megyek, el kell mennem.

Szép Budapestben van
Sok ifjú sikerem;
S van még némi sánszom,
Ott a Renaissance-om,
Babér bőven terem.

Hegedüs Gyula esküje

De holmi botrányrul
Szó sincs, nem is lehet,
Megesküdöttél nekem,
Hegedüs, s én hiszem
Szent esküvéseidet.”

Nemes bizalommal
Oszkár Pesten termett,
Ássák a diákok
— Ássátok, ássátok! —
Alája a vermet.

Vágó Béla keblén
Meg sem pihenhetett,
Meghívás egébül
Mély pokolba szédül:
Föllépni nem lehet.

„Miért zárjátok le
A Vigadó-termet?”
„Sok rossz színész ellen
Van szándék szívedben,
Vigyázz, meg is vernek!”

„Törpe ripacsokkal
Sose verekedtem,
Csupán az a bűnöm:
Játszani nem szűnöm
Sekszipir-szerepekben.

Gál hallgat, Góth alszik,
Mint csecsemő gyermek
Anyja lágy ölében,
S engemet, oh szégyen,
Fickók letépernek.

Kergesd el, Hegedüs,
Azt a bandát legott,
S mondd nekik: a szólam
Hazug, ami rólam
Fölbukkan itt meg ott.”

Beszélhetsz, jó színész,
Senki sem hallgat rád,
Vigadót becsukták,
Hall fordulni kulcsát,
Csikorogni a zárt.

Nem sokáig hagyták,
Hogy magát eméssze
Csonka-Magyarország
Legjobbik Hamletje,
Legnagyobb színésze.

„Lépj föl és tapsra ki!”
„Fölléphetek tehát?”
„Föl, Beregi-Berger,
Csupán Klebelsberggel
Van még némi vitád.”

„Mit? Frocliztok engem?
Ez egészen tréfi:
Üveges Ilovszky,
Azután Rakovszky,
Meg a sunyi Klébi!

Magyar művészetnek
Vagyok én gyermeke;
Annyi Hunniának,
Mint a taliánnak
Zacconi Ermete,

De volnék Bakó bár,
Én ártatlan vagyok,
S Hegedüs végtére
Esküvel ígérte,
Hogy Pesten játszhatok.

Halld meg „Est” és „Világ”,
Hozzátok kiáltok:
Igy járót Canossán,
Ha van egy oroszldn
Hegedüs Gyulátok.”

Szép színész Beregit
Terrornak terére
Hurcolták a latrok...
Többet is akartok
Tudni? Kifolyt bére!

Három itcét csapott
Bakó a fejéhez,
S Oszkár színész im él,
Él, s halljátok, beszél!
Ekkép szól „A Nép”-hez:

„Én ártatlan vagyok;
Tudja ezt az ÉME.
Azt a sok ripacsot,
Aki úgy becsapott,
Rúgljátok fenébe!”

S fölláll Oszkár színész,
De megbottlik lába,
S estében negyedszer
Sájt felé a Rendszer
S a „Szózat” levégja.

...Lemenőben van sok
Feltájt szini hólyag, —
Hja, a dolgok furcsák...
És ez a tanulság
Zsidónak és gójnak.

(Petőfi után szabadon): MONGODIN

Az elszakíthatatlan fátyol

Párisi anyag 3 felgöngyölésben

ELSŐ FELGÖNGYÖLÉS

Bárdos. — Gyerünk avval a fátyol-lal.

Somlay. — Minek az magának?

Bárdos. — Hadd borítsam rá az idegenre. (Kitűzi az özvegyi fátyolt.)

Somlay. — Honnan szerezte ezt a fátyolt?

Bárdos. — Párisból hozattam.

Somlay (forgatja a fátyolt): Tartós?

Bárdos. — Meghiszem. Nincs az a kritikus, aki ezt le tudná vágni. Nincs az a Halló, Amerika, amelyik letépné a műsorról.

Somlay (Both Klárirra mutat): Ki ez a nő?

Bárdos. — Az ügyvéd úr gépiró-kisasszonya.

Somlay (Both Klárhoz): Akkor legyen szíves és kopogja le.

Both. — Mit?

Somlay. — Hogy estéről estére táblával megy a darab.

Bárdos (gyorsan lekopogja).

MÁSODIK FELGÖNGYÖLÉS

Somlay (összekuszálja a fátyolt).

Bérczy. — Mit csinál?

Somlay. — Egy kis bonyodalmat. Hadd legyen mit szétbogarozni a következő fölvonásban.

Bérczy (Turay Idára mutat): Hát ez kicsoda?

Somlay (ráteszi a fátyolt): A menyasszonyod.

Bérczy. — Hálisstennek! Csakhogy eljutottunk már idáig.

Both Klári. — Miféle idáig?

Bérczy. — Turay Idáig.

Both Klári. — Idáig még sohasem hallottam a nevét.

Bérczy. — Ne féltékenykedj, kérlek... (Megcsókolja.)

Somlay (benyit): Hah! Völegény-létedre más nőt csókolsz?

Bérczy. — Leckét veszek a három-szögtanból.

Somlay (szigorúan): Államügyész vagyok. Ha így folytatod, leveszem a darabot a műsorról. Kompromittálad a gépirókisasszonyodat. Kérlek, én az „Aller lapja”-ra fizetek elő. És ez a színvonal megköveteli, hogy akit megcsókolkunk, azt feleségül is vegyük.

Bérczy. — Mit csináljak?

Szerző (a sügölyükből): Feleségül veszi a feleségét.

Bérczy (sürgötte): Fügöny! Fügöny!

Szerző. — Miért?

Bérczy. — Megitt a guta.

Szerző. — Annál jobb. Képzeld, milyen frappáns volna, ha a harmadik fölvonásban nem a feleségét venné nőül, hanem...

Bérczy. — Hanem?

Szerző. — Hanem az özvegyét.

(Szerencsére függöny)

HARMADIK FELGÖNGYÖLÉS

Somlay. — Micsoda? Hát a gépirónő a feleséged volt?

Bérczy. — És erre csak most jössz rá?

Somlay. — Természetesen. Hiszen ha ezt már az első fölvonásban tudom, akkor hogy jött volna ki a három fölvonás?

Somlay (nézi a fátyolt): Mintha a szövése nem volna eredeti.

Bárdos. — A meseszövése eredeti francia.

Somlay. — Néhol fércet látok...

Bárdos. — Nem csoda. Fordítva van. Karinthy műve. (D)

Az operai aranyhíd

Az Opera válságos helyzetében e szavakkal fordult dr. Székelyhídy Ferenc, az igazgatójelölt tenorista dr. Dálnoki Viktorhoz, a fogorvos-baritonistához:

— Te, Viktor, te értesz az ilyesmire. Most nekünk aranyhíd kell, Csináld meg, hiszen fogorvos is vagy.

— Megcsinálom, Feri, — válaszolt Dálnoki — sőt már meg is van, Csak hogy az én hidam nem aranyhíd, hanem — Székelyhídy.

Fazekas Imre

Szezonnak ő a győztese, S nem bánom én ezt, sőt te se. Kevés van nála méltóbb rimre: Müiparos Fazekas Imre Oh, nemcsak szóval, — szívvel „főzött”; Jött, látták s győzött.

Beregi és Hegedüs

vagy: régi adoma új beadásban

Hegedüs Gyula. — Kedves Oszkár, gyere el hozzám ma estére, ha tudsz.

Beregi Oszkár. — No mi az? ... Itt vagyok, de nem tudok bemenni.

Hegedüs Gyula. — Én azt mondtam neked: gyere be, ha tudsz. Hát tudsz?

Ezt a „skót“-ot már láttam valahol

Színházi komédia 3 vállvonásban

ELSŐ VÁLLVONÁS

Szerző (mielőtt a függöny felgördülne, kitekint a lesőlyukon. Rendező-höz): Baj van.

Rendező (ijedten): Üres ház?

Szerző. — Dehogy.

Rendező. — Hát?

Szerző (sügva): Skótok * ülnek a nézőtéren.

Rendező. — Lássá, megmondtam magának kár volt azt a skótot behozni az első felvonásba. Egy ilyen bolond skót mindjárt százat csinál.

Szerző (mosolyog): Igen. Száz táblás házat.

(A függöny fölgördül)

Yvonne (fenyegetve): Te csalsz!

Meszlényi. — Pszt. Csendesebben, Montecarloban vagyunk, még félre tallják értene. Azt hiszik, sipista vagyok.

Yvonne. — Csaltál te Pesten is.

Meszlényi. — Lehetett is ott arazziaktól! (Reménykedve.) Na de majd ha engedélyezik az új játékkaszinót...

Yvonne. — Ne szellemeskedjél, kérlek. Ez nem francia vígjáték. Nézd azt a skótot ott, hogy összehúzza a szemöldökét. (A nézőtérre mutat.) Jusst is egy ilyennel foglak visszacsalni.

Meszlényi. — Vissza akarsz csalni? Hová?

Yvonne. — Ne add a hülyét.

Meszlényi. — Férj vagyok.

Yvonne. — Férj — a bőrdbe és ha lehet, férj — meg velem. Mért csaltál meg?

Meszlényi. — Hogy hü lehessenek hozzád.

Yvonne. — Ugy? Hát akkor én is hü akarok lenni hozzád.

Meszlényi. — Miért?

Yvonne. — Hogy megcsaljalak.

* A színpadi szótár skótoknak nevezi azokat, akik csak azért jönnek a színházba, hogy hidegségükkel tüntessenek a darab ellen.

Meszlényi. — Várj csak. Erre most nekem valami aforizmát kellene mondani. Sajnos, nem jut semmi az eszembe... Inkább elmegyek... (Elmegy.)

Yvonne (fölvív egy skótot a nézőtérrel).

Kertész Dezső (mint skót): Asszonyom...

Yvonne. — Hogy tetszik a darab?

Kertész (hideg előkelőséggel): Egyelőre még nem nyilatkozom.

Yvonne (kacéran): Nyilatkozzék édes...

Kertész. — De hiszen ez még csak az első fölvonás, a darab úgynevezett beállítása, amely, ha sikerül... (Sikerül.)

MÁSODIK VÁLLVONÁS

Yvonne. — Válni akarok.

Dr. Juhász. — Legfőbb ideje, asszonyom, végre is már a második fölvonásban vagyunk...

Yvonne. — Gyűlölöm az uramat.

Dr. Juhász. — Az baj. Kérem, béküljenek ki gyorsan...

Yvonne. — Miért?

Dr. Juhász. — Hogy elválhassanak.

Meszlényi (feleségéhez): Tudod, hogy szeretlek...

Yvonne. — Megcsaltál...

Meszlényi. — Megcsaltalak, mert szeretlek. Az ember csak ahhoz lehet hűtlen, akit szeret. Akarsz még egy pár aforizmát?

Yvonne. — Ne fáraszd magad.

Kertész (belép): Kezét csókolom...

Yvonne. — Ezt a skótot én már láttam valahol.

Kertész. — Hogyan? Hát nem emlékszik reám?

Yvonne. — Igen... persze... az Operaházban. Maga volt a zongorista...

Kertész. — Ugyan kérem, az egészen más darab volt.

Yvonne. — Hallgasson. Csak típusok vannak. Egyén nincs. Egyik szerző olyan, mint a másik. Fodor vagy Lakatos, egyremegy...

Kertész. — Ön összezavarja a dolgokat. A Fej vagy irás az egészen más...

Yvonne. — Ez is irás.

Kertész. — De maga nem egy fej. Csak egy pár csinos láb.

Yvonne. — Menjen maga — skót...

HARMADIK VÁLLVONÁS

Yvonne (férjéhez): Szeretsz?

Meszlényi. — Természetesen.

Yvonne. — Bizonyítsd be.

Meszlényi. — Hogyan?

Yvonne. — Csali meg.

Meszlényi. — Kérlek, parancsolj... (Megcsalja.)

Yvonne (Kertészhez): Ugye, maga nem szeret?

Kertész. — Miből gondolja, asszonyom?

Yvonne. — Mert nem csalt meg.

Kertész. — Hát nem emlékszik, asszonyom, az első fölvonás végén...

Yvonne. — Megcsalt?

Kertész. — Igen, de magával.

Yvonne. — Velem — engem?

Kertész. — Csakis...

Yvonne. — Hallja, muszáj nekünk aforizmákat mondani?

Kertész. — Hogyne. Hiszen ha nem mondanánk aforizmákat, akkor a közönség még azt hinné rólunk, hogy szellemesek vagyunk...

Yvonne. — Maga mindig ilyen okos?

Kertész. — Igen, amíg nem gondolkodom.

Yvonne. — Ugy kell annak a szerzőnek. Nem éri be azokkal a skótokkal, akik a nézőtéren vannak, hanem még ide a színpadra is fölhoz belőlük egyet.

Szerző (a lesőlyukon nézi a skótokat, akik lelkesen tapsolnak): Jól számítottam. Ezzel az egy skóttal megfőztem az összes skótokat...

Miért nem léphetett föl Beregi?

1925. február 16. Beregi Oszkár előadását a rendőrség nem engedélyezte. A hatóságoknak elvileg semmi kifogásuk sincs Beregi föllépése ellen, de a *Zeneakadémiában* az előadás nem volt engedélyezhető, mert ott csak zenés előadások tarthatók. Hogy először megadták az engedélyt, annak oka az volt, hogy egy *Hegedüs* is benne volt az ügyben. Mivel azonban Hegedüs az előadást lemondta, az előadó-est elvesztette zenei jellegét, minek következtében az engedélyt meg kellett tagadni.

Február 17. Beregi előadását a rendőrség nem engedélyezte. A hatóságoknak elvileg semmi kifogásuk sincs Beregi föllépése ellen, de a *Lloyd-teremben* az előadás nem volt engedélyezhető, mert a terem nevéből a közönség esetleg azt következtethette volna, hogy az előadást *Lloyd George* rendezi. Mivel pedig ez esetben az előadás ántánt-propaganda jellegének látszatával bírt volna, az engedélyt meg kellett tagadni.

Február 18. Beregi előadását a

rendőrség nem engedélyezte. A hatóságoknak elvileg semmi kifogásuk sincs Beregi föllépése ellen, de a *Vigadóban* az előadás nem volt engedélyezhető, mert a mai időkben, midőn mindenki a *szomorú adók* terhe alatt nyög, nem lehet éppen Bereginek megadni a *Vig-adó* privilégiumát. Ez okból az engedélyt meg kellett tagadni.

Február 19. Beregi előadását a rendőrség nem engedélyezte. A hatóságoknak elvileg semmi kifogásuk sincs Beregi föllépése ellen, de a *Küttelki Színházban* az előadás nem volt engedélyezhető, mert a színház tűzveszélyes. Igaz ugyan, hogy ebben a színházban állandóan tartanak előadást, de tekintetbe kell venni azt a körülményt, hogy *Bethlen István* személyesen megígérte Bereginek, hogy előadásán ő is jelen lesz. Mivel pedig Bethlen megjelenése a színházban előreláthatólag *lángoló* lelkesedést idézett volna elő, az engedélyt tűzveszélyesség címén meg kellett tagadni.

Ezüstlakodalom

avagy:

A házasságok a Vigben köttetnek

ELSŐ FELKÖTÉS

Kürti. — Így van ez. A gyerekek felnőnek és itthagyják a szülőket.

Varsányi Irén. — A sok remény, amit az ember hozzájuk fűz, eltűnik, mint a délibáb.

Vajda Ernő. — *Délibáb?* ... Jaj!

Gombaszögi Frida (mint *Varsányi Irén kebelbarátnője*): Talán hagyna engem is beszélni?

Dénes Gyurka. — Mit kell itt beszélni? Csókoljon meg!

Gombaszögi. — Most délután? Nem tudsz várni addig, míg leszáll az est?

Dénes Gy. — Ne gondoljon *Az Est-re*.

Az Est kritikusa. — Na, na, *Az Est* mindent lát, mindent hall és mindent megír. (*Fenyegetően.*) Még a kritikát is, fiatalember!

MÁSODIK FELKÖTÉS

Varsányi. — Hol van megint ez a gyerekek?

Kürti. — Azt mondta, ma elmegy, hogy nyugodtabban tanulhasson.

Varsányi. — Szépeket tanulhat ott, ahol ilyenkor csavarog.

Kürti. — Miért, hol van most?

Varsányi. — Hol lehet egy ilyen romlott fiú? Bizonyosan megint táncosnők között.

Kürti. — Ezért nem lehet haragudni. Végre is, kinek a Kürti, kinek a kürti-zán.

Gombaszögi Frida. — Szervusztok!

Varsányi. — Már megint itt van. Naponta legalább háromszor. Reggel, délnen, este.

Gaál Franciska. — Én is itt vagyok.

Gombaszögi Frida. — A Gaál menjen ki! Jöjjön az Orsolya!

Orsolya Erzsébet (*helyettesíti Gaált; a közönségnek toutingál*).

Dénes (*belép*).

Gombaszögi (*téttékenyen*): Hol voltál?

Dénes. — Az „*Altona*”-ban. Láttam ott egy nőt. Rossz nőben már tíz éve nem volt olyan jó nő.

Gombaszögi (*sértődötten el*).

Varsányi. — Menj utána!

Dénes. — Nem ettem Gombát!

HARMADIK FELKÖTÉS

Kürti. — A gyerekek felénk se néznek. Kár volt nekem eljönni a Nemzetitől. Ott az öregek is megbecsültek, itt már a gyerekek sem.

Varsányi. — Ebbe bele kell nyugodnunk. A gyerekek csak addig szeretik a szülőket, míg otthon vannak.

Egy lipótvárosi anya. — Jó házban ez nem fordul elő.

Jób Dániel (*a felt nézőtérre mutat*): Miért kérem? Nem elég jó ház ez?

Varsányi (*az áltóra figyel*): Mi az? Kopogtak?

Blumenthal. — Csak én kopogtam, hogy el ne kiabáljam. Unberufen!

Itt kapható az elmaradt Beregi-est műsora:

1. Gumibotond bárdja.
2. Ilovsky János vitéz.
3. Anyám tyúkjának záptojásai.
4. Rohamlett.
5. Zárva László király.
6. Romboleó és (Hegedüs) Gyulia.

Záradékul:

Klebelsberg-féle Kinó-színház
18 éven aluliaknak tilos az otthonmaradás!

A túlsó tábor

Az ucca gyerkőc-seregi
Hurrogták: Abcug Beregi!
Ordított sok Hebegi Taksony —
Ki élvez (arcra kenve) tapson.
Az uccán kérdez s elszel
S az iskolában nem felel,
S a felelőtlen elemistát
„Megértik“ a kultusz-klebisták.

NEGYEDIK FELKÖTÉS

Varsányi. — Szegény jó férjem, ha ezt megérhette volna!

Gombaszögi. — Ne mondd! Az a jó Kürti! Mikor halt meg?

Varsányi. — Oh, már a harmadik fölvonásban. Nem tudta túlélni, hogy eljött a Nemzetitől.

Dénes Gy., Orsolya Erzsébet, Földényi L. (*egyszerre*): A mama itt van?

Varsányi. — Igen, eljöttem. Ma van a huszonötödik jubileuma annak, hogy bemutattuk a darabot (*zokog*).

Mindnyájan. — Na ne sirjon. Nem kell azért sírni.

Varsányi. — Dehogynem, ha eszembe jut, hogy milyen rosszul esne szegénynek, ha most itt volna.

Mindnyájan. — Ne féltse Kürtit, jó helyen van az.

Varsányi. — Ki beszél róla? Neki nem fájna, de annak a szegény *Vajda* Ernőnek. Pedig a „*Délibáb*” után ő is megérdemelt volna huszonötöt!

(*Függöny*) (HESZ)

Újfajta obsit

— Az Operában valami új lista készül: szóbelista.

— Hát ez meg micsoda?

— Rövidítés. A szólistákat — bélistára teszik.

SZERKESZTIK:
Pikk-ász, Tök-ász,
Makk-ász és Állász

HAZÁRDNÁK RENDÜLETLENÜL... BAKK-SZAK-LAP

Állandó melléklet:
„Bevágjunk-e ötre?”

Rendkívüli kiadás: „Nemzetközi játékkaszinó, avagy: Pénz áll a házhoz“

Mindenki tett

már egy-két megjegyzést az alapítandó budapesti és balatoni játékkaszinó ügyében, csak e sorok szerény írója nem szögezte még le szerény véleményét a fenti kérdésben. Most ő is leszögezi. Kimondja bátran és férfiasan, hogy szerinte: vagy engedélyezzék a játékbankot, vagy ne engedélyezzék. Megjegyzendő: ez nem vicc, de a legkomolyabb dolog. Mert ha sokáig fog-nak gondolkodni az illetékesek, ha sokáig alkudoznak és sokáig srófolják egyre följebb az engedély árát, a jó külföld megunja a dolgot és kimondja: „Rien ne va plus! Nincs tovább!” Elvégre talál még helyet a világon, ahol nyugodtan és akadály nélkül elvesztheti a pénzét. Szóval csak azt akarjuk mondani az illetékeseknek: vigyázzanak, nehogy *rien ne va plus* essenek.

A rabbi ünnepi beszéde, a Wasserkopf különvéleménye — és a nemzetközi játékkaszinó

Ünnepi beszédet mond a rabbi. Mindenki el van ragadtatva a gyönyörű szónoklattól, csak a hitközség legutolsó tagja, a Wasserkopf főzőzó szabó jelent be különvéleményt: neki nem tetszett a beszéd. Nagy föltűnést kelt a dolog mindenfelé: a Wasserkopfnak nem tetszett a beszéd. Mindenki ezt tárgyalja, meghallja a pap is. Magához hivatja Wasserkopft és megkérdezi: „Mi az, neked nem tetszett a beszédem? Mi kifogásod van ellene?” — „Rebbelében, — feleli a Wasserkopf — köztünk legyen mondvá: nekem tetszett a beszéd. De ha én ezt mondom, a kutya se tudja, hogy én a világon vagyok; így meg napokon át mindenki rólam beszél.”

A népjólét emelésével egybekötött játékkaszinó ügyében egyesek túlságos hévvel tiltakoznak a terv megvalósítása ellen. Ha ezek az urak őszintén akarának felelni a kérdésre, hogy mi a kifogásuk a játékkaszinó ellen, ezt kellene felelniük: „Köztünk legyen mondvá: nekünk tetszik a terv. De ha mi ezt mondjuk, a játékkaszinó szervezői soha meg nem tudják, hogy mi is a világon vagyunk. Így pedig: mit lehet tudni, hátha, esetleg...?”

Legyen-e a Szigeten játékbank?

— Interjú a Szigettel és a szigetiekkel —

Ady Endre írta egyik szép versében: „Vallott nekem a Nyulak szigete...”

— Gondoltam magamban: hátha nekem is sikerül vallomásra bírnom a Szigetet és ebben a reményben kimentem a Margitszigetre, hogy meginterjúvoljam: tud-e a rajta alapítandó kaszinó tervéről?

— Hogyne tudnék — felelte a Sziget. — Nem lehet előttem ilyesmit elhallgatni; nem lehet engem lóvá tenni.

— És Montecarlóvá?

— Azt esetleg. Attól függ...

— Nos, folytassa, — szóltam és elővettem a jegyzőkönyvemet — nagyon kíváncsi vagyok a véleményére.

— Nézze, — mondá erre a Sziget — csak nem gondolja, hogy az olvasó bolond lesz elhinni magának, hogy beszélgetést folytatott a Szigettel. Adok egy jobb tippet: interjúvoljon meg egy-két híres szigeti öslakót ebben az ügyben.

Köszönettel fogadtam a tippet és

azonnal fölkerestem Krúdy Gyulát, a legnevesebb Sziget-lakót.

— Nekem — felelte kérdésemre Krúdy Gyula — a terv határozottan szindbadikus.

Ezután Somlay Arthurhoz vezetett az utam, akit éppen napi lórumpartijánál találtam. Amint előrelátható volt, Somlay kijelentette, hogy a játékkaszinó ellen semmi kifogása nincs: egyetlen föltétele, hogy az illetékes fórum a lórumot is iktassa a kaszinó műsordarabjai közé.

Megkérdeztem még a szigetiek közül Szép Ernőt is, aki válasz helyett élm tette egy régi versét:

„Kérem, én még nem játszottam,
Nem játszottam, nem játszottam,
Játszani szeretnék mostan.”

Ezekután persze nem volt nehéz megállapítanom, hogy Szép Ernő is híve a játékbank fölállításának.

tikusok is mihamar chemindeferálni fognak.

HIREK

Hajlandók-e a külföldiek a magyarokkal bakkozni? A játékbank ügyében ezideig még tisztázatlan kérdés: magyarok is járhatnak-e majd a kaszinóba, avagy csak külföldiek? Értesülésünk szerint a külföldiek szívesen vennék, ha magyarok is járnának a klubba, mindössze három magyar ember van, akivel a külföldiek nem hajlandók bakkozni: *Lehár Ferenc, Kálmán Imre és Zerkovitz Béla*. Azt mondják a külföldiek: velük nem bolondultak meg játszani, mert nekik mindig — *slágerük* van.

Szállótulajdonosok a játékkaszinóról. Megkérdeztük egyik legelőkelőbb hotelünk tulajdonosát: mi a véleménye a létesítendő játékkaszinó tervéről? — „Nézze, kérem, — felelte — az előkelő pesti szállókban most egy-két siber lakik, egyébként egészen üresek. Mi tehát a játékkaszinó megvalósításával „csak a lánc(os)ainkat veszthetjük el, de egy egész világot nyerhetünk.”

A képviselők és a hazárdjáték. Túlságosan hipokritikus körök renonszot mondanak a nemzetközi játékkaszinót támogató képviselők ellen. Szerintük a honatyák ne foglalkozzanak hazárdjátékkal. Mi pedig ezt mondjuk: sokkal kevesebb veszély van abban, ha a hazárdjáték érdeklí őket, mint abban, ha hazárdul politizálnak. Reméljük, ez érv hatása alatt a hipokri-

SPORT

Szorgalmas tréning a klubokban. Arra a hírre, hogy bajnokaink legközelebb már elsőrangú külföldi sampionokkal mérhetik össze erejüket, kettőzött szorgalommal indult meg a tréning a klubok zöld asztalainál. Játékosaink folytonosan gyakorolják magukat, hogy az érkező idegeneket alapos fölkészítéssel fogadják. Sajnos, eddig csak az alapos elkészültség jutottak.

Korcsolyázás. A játékkaszinó terve az enyhe időjárás ellenére sem így be s így alapos a kilátás, hogy azok az elemek, amelyek makacsul ragaszkodnak a kis kártýabarlangokban százt magyar-fosztogatóshoz, le fognak csúszni.

Nyilttér

Keresek idegen állampolgárt, aki hajlandó volna fiává fogadni. Igérem, hogy engedelmes, hű fia lesz. Eletkor, vallás, társadalmi állás, nemzetiség mellékes. Egyedül az idegen állampolgárság fontos.

Azt hallom ugyanis, hogy a létesítendő margitszigeti és balatoni kaszinókba csak idegen állampolgárok léphetnek majd be.

Az örökbecsapás által részemre megszerzett idegen állampolgárság fejében hajlandó vagyok leendő apámnak jövőbeli nyereségemből 2%-ot, veszteségemből 50%-ot átengedni.

Blatt Zsiga s. k.

Valuta-háborúság

A Borsszem Jankó harctéri tudósítója jelenti: Az OMGE várának védelmében különösen Dréhr Imre önkéntes tünt ki. A mezei hadakkal megerősített földbérlo-csapattal szemben tanusított magatartásáért a követcszóró vitéz követ jutalmul a búza-keresztet kapta a hadikosztal.

Léderer is, Haarmann is plagizált

Kedves Borsszem Jankó! Ime, egy fölfedezés, amely úgy a Léderer-pár, mint a német Haarmann dicsőségét homályba borítja. Vergilius „Aeneis”-ében olvassuk, hogy amikor Aeneas hűtlenül elhagyta a szerelmes Dido királynét, ez kirohant a (csepei?) tengerpartra és ott a következő monológra fakadt: „...oh, mért nem tudtam veszélyből kiragadott testét feldarabolni és a hullámokba dobni...”

Na, mit szólnak ehhez tisztelt Lédererek? Éppen csak a koffer hiányzik, de az is valószínűleg azért, mert akkor még nem volt divatban. De ez még nem volt elég Didónak.

„...társait és magát Ascaniust fegyverrel leölni s atyjának asztalán lakomának feltálatni...” — tanácsolta a jeles úrinő.

Nyilvánvaló tehát, hogy Haarmann is plagizált. Igazán nem csodálkozunk ezek után a MTI (Másvilági Távirati Iroda) jelentésén, mely szerint Vergilius szerzői jogbitorlás címén pört indít Lédererek és Haarmann ellen, amiért az Aeneis IV. énekének 601–603. sorait engedélye nélkül színre alkalmazták. Tisztelettel *Klasszy-Kuss*.

Világos, mint a vakablak

Az elmaradt Beregi-estén garázdálkodó fiatal emberek csak fejeiket verték be. Az ablakokat ezúttal megkímélték. Pedig Ilovszky János, az ifjak megértő patrónusa, mint józsefvárosi üvegkereskedő, bizonyára humanisztikus szempontból is szívesebben látta volna a betört ablakokat. Miért is nem hangolják össze ilyenkor a fajvédő-elveket?

Választójogi csömör

- Olvastad? Az eddigieken kívül még öt bányakerület választ majd titkosan.
- Melyik az az öt bánya?
- A tatai, ózdi, dorogi, pilisvörösvári és salgótarjáni bánya.
- Szerintem van egy hatodik bánya is.
- Melyik az?
- Fenebánya!

Egyensúly

Dréhr Imre. — Ime, uraim... Féltucat ilyen méltóságos köztisztviselőt lehúz egyetlen méltóságos kapitalista. Ajánlanám, hogy vagy ebből vegyenek el egy darabot, vagy amazokhoz adjanak valamit hozzá.

Széljegyzetek

— Olvastad Vázsonyi Jenő közgazdasági széljegyzeteit „Az Est”-ben? Azokat nem lehet megcáfolni.
— Hja, régi dolog, hogy széljegyzet ellen nem lehet...

Fűszeres koszt

— Te, hogyan főznek ebben a vendéglőben?
— Nagyon fűszeresen. Még a számla is borsos.

Hunyadi János

természetes keserűvíz
a világ orvosi tekintélyei által ajánlva.

Velencei emlékek

Mint ékköves, aranszelence,
Mif drága hölgy tart szép kezén:
Ugy tündökölsz felém, Velence,
A mult ködén, ha nézlek én.

Látlak megint, szépség szigetje,
Ahol a Campanile áll:
S bemarkolsz halkán vén szívembe,
Mint édes, csalfa ideál.

A Campanile ablakából
Elnéztem annyi kincs-csodád
S megesküdttem rá, balga vándor:
Betelt a bűbáj, nincs tovább!

De mindennél ezerte szebbet
Rejtett a kilátószoba:
Mellettem állt s lelkembe zengett
Ott a legbájosabb csoda.

A szeme nagy, kicsi a szája,
A hangja mandolínzene.
Buenos-Ayres volt hazája,
Volt egy öreg úr is vele.

Az öreg úr tán a papája,
Aki vel spanyolul beszélt.
Buenos-Ayres a hazája
S a lába be karcsú, be szép!

Nevét képeslapokra írta:
Nem volt szebb ennél soha kéz...
Azán eltiint egyszere, mintha
Égről szivárvány tovavész.

S iakó lett tiziáni festmény,
Formátlant vésett Canova;
La bella Venezia testén
Egy folt a dogepalota.

A gondolk úsztak sötéten,
Mintha bús árnyék lenne mind.
A Sóhajok hidjára néztem —
S megint rá gondoltam, megint.

A szeme nagy, kicsi a szája.
Bámultam bársonyos kezét.
Buenos-Ayres volt hazája —
S a lába be karcsú, be szép!

Azóta sokszor, méla órán,
Térképem előkeresem
S merengek én, fölé hajolván,
Búsan Buenos-Ayresen.

SZAMOLÁNYI GYULA

Falusi fohászzkodás

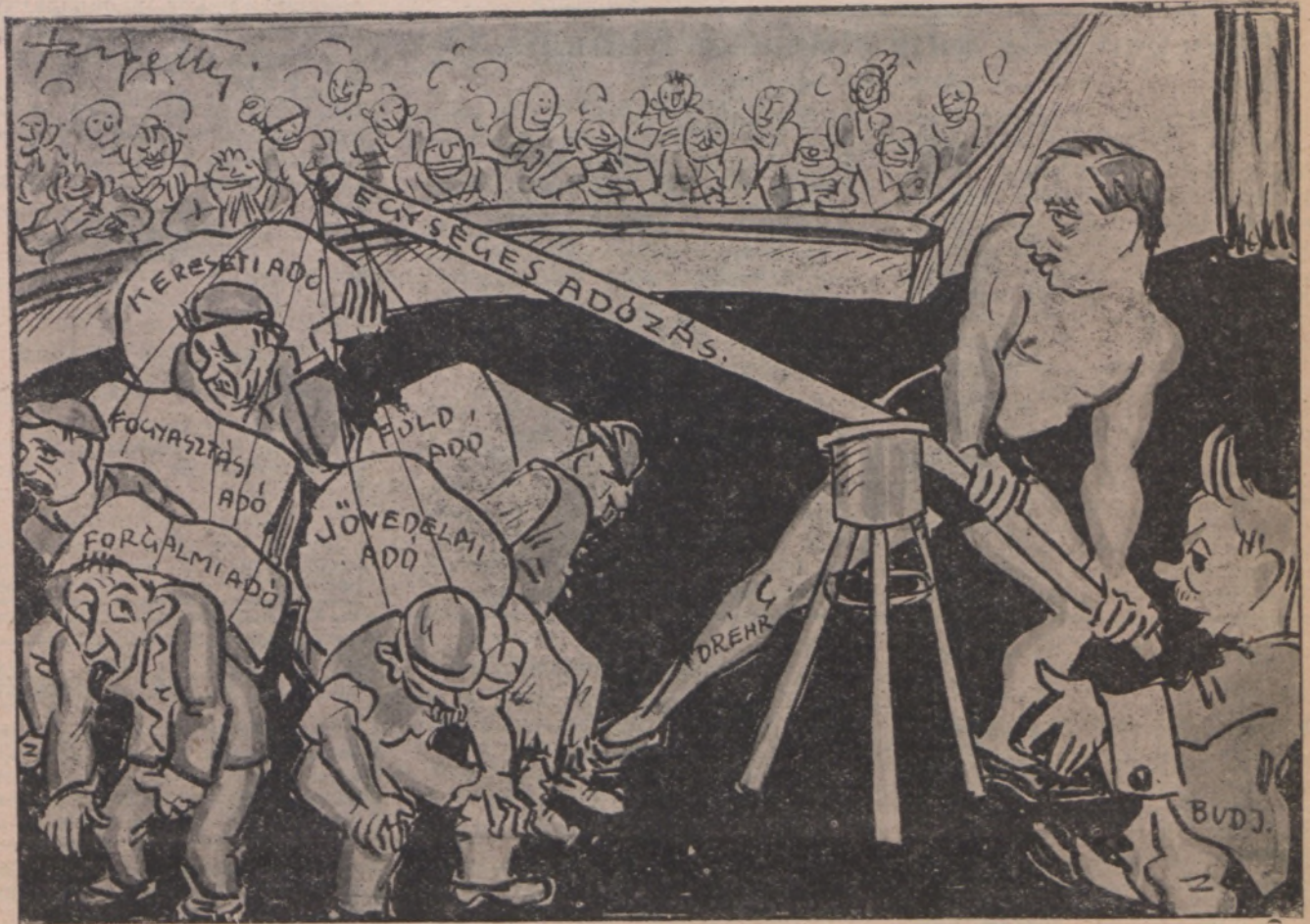
— No végre, nemcsak a bőrzén esik, hanem az egész országban!

NYAKKENDŐHÁZ

IV., Kigyó-ucca és Apponyi-tér sarok.
(Klotild-palota) :: :: Telefon 71-71.

Férfifehőrneműek, nyakkendő, nyúlászorkalapok, raglánok és az összes úridivatárúk a legfinomabb kivitelben. Kereskedők részére nyakkendők nagyban a legolcsóbban. A „Selyemszövőde r.-t.” gyártmányából állandóan gazdag választék.

Az „Egységes” cirkuszban

— És most következik a legérdekesebb produkcióm: egyetlen vasrúddal a legnagyobb súlyokat veszem le a roskadó vállakról.

KIS CIRKUSZ

A játékkaszinó

Kriksz. — Játsszunk közvéleményt.
Kraksz. — Hát az micsoda?

Kriksz. — Fölvetek egy kérdést, egy problémát. Akármit. A kérdést ráhelyezem a szőnyegre és forgatom. Miután így a kérdés szőnyegen forog, mindketten hozzászólunk. Te mellette foglalsz állást. Én pedig ellene.

Kraksz. — Jól van. Kezdjük.

Kriksz. — Kérdés, mi legyen a kérdés?

Kraksz. — Kapj ki egyet a levegőből.

Kriksz. (ugrik, kezével kapkod):

Hopp, hopp!... (Leroskad.) Megvan..

Kraksz. — Miért görnyedtél úgy le?

Kriksz. — Súlyos probléma, kérlek.

Kraksz. — Mutasd.

Kriksz. (kártyát emel föl a szőnyegről): Ime: a játékkaszinó. Én természetesen ellene vagyok.

Kraksz. — Én pedig mellette.

Kriksz. — Játsszunk.

(Kártyáznak)

Kraksz. — Nehogy összezavarjuk a dolgokat. Én tehát mellette vagyok. Álláspontom az, hogy igenis engedélyezni kell a játékkaszinót.

Kriksz. (üti a kártyát): Ellenzem!

Kraksz. — Mellette foglalkozok állást.

Kriksz. — Minden befolyással

rajta leszek, hogy megakadályozzam.

Kész nemzeti veszedelem... (Bevág ötre.) Azaz, hogy pardon...

Kraksz. — Mi az?

Kriksz. (besöpri a pénzt): Nyertem.

Kraksz. (savanyú pofával): Igazad

van, nem lehet túrni, hogy a külföldi tőke fölémésze gazdasági életünk megmentett roncsait...

Kriksz. — A külföldi tőke csak megerősít minket. Talpraállítja az elesetteket.

Kraksz. — A lejtőre sodorja ezt az országot.

Kriksz. — Ugyan kérlek. Gondolj

arra, hány munkanélküli talál itt magának biztos egzisztenciát. Aztán a pinkapénz. Aztán az európai nivó.

Aztán az idegenforgalom.

Kraksz. — Ellenzem.

Kriksz. (zsebére üt): Szívvel-lélekel mellette vagyok.

Kraksz. (diadallal) Nyertem.

Kriksz. — Micsoda? Te nyertél?

Kraksz. — Nyertem. Mégnyertem a vitát. Magadévá tetted az álláspontomat. (Kártyavárat épít.)

Kriksz. — Mit csinálsz?

Kraksz. — Épitem a játékkaszinót.

Valószínű

— Miért akarnak Budapestből kikötővárost csinálni?

— Nyilván azért, mert itt található a legtöbb hajótörött.

VIDÉKI TROMBITA

Zsóry alispán külpolitikai encyklikája

vagy: „Reszkess, rücskös Európa!”

Az ideiglenesen egyesített Borsod-, Gömör- és Kishont vármegyék február 18-iki közgyűlésén Zsóry György alispán a rendes havi jelentését külügyminiszteri expozévévá szélesítette. Szószertint idézzük:

„A kommunizmus és a szociáldemokratizmus, amelyet amattól csak keskeny sáv választ el, kezd visszazsarolni, hogy helyet adjon a becsületes konzervatívizmusnak. Angliában a munkáskormány megbukott és a konzervatív párt vette át az uralmat. Az Egyesült Államok is a konzervatív Coolidge-ot választották meg elnökül. Olaszországban a közismerten jobboldali Mussolini kormányoz, Herriot radikális hatalma ingadozóban van, Jugoszlávia és Bulgária a hírek szerint összefogtak a kommunizmus ellen, még a bolsevizmus hazájában is eny-

hülés mutatkozott, mert az új rendszer elbocsátotta Trockijt és Zinovjevét. A görög patriarcha kiűzése miatt komoly konfliktus keletkezett Törökország és Görögország között, amely már majdnem háborúban robbant ki. Jugoszláviában is igen rossz a helyzet. Romániában soha nem tapasztalt mértékben nőtt meg a panama, Franciaország a békeszerződésben lefektetett rendelkezés értelmében sem üritette ki a kölni zónát.”

Zsóry alispán külügyi körképe megfelel a helyzetnek, csak azt a szerény kérdést vetjük föl: mit keres Coolidge, Mussolini, Herriot, Trockij és a többi külföldi világpolitikus a borsodi alispán havi közgazgatási jelentésében? Ellenben mért nincs egyetlen szó sem a

borsodmegyei nincstelenség helyzetéről? Néhai Tenczer Pál szokta mondani, mikor fulmináns vezércikkeket írt a Neues P. Journal-ba a cárizmus ellen: „Der Tzar wird sich kratzen!” Csak nem gondolja tán Zsóry alispán, hogy az ő külügyi panorámájának láttán egész Európa vakaródnai fog?

Tűz ellen biztos a harcod,
Hogyha veszel **Minimax-ot.**

Farsang 1925-ben

1.

A textilesek zártkörű estélye

A Textilesek Egyesülete elhatározta, hogy tagjai szórakoztatására estélyt rendez. A rendezőség a következő határozatokat hozta:

1. Minthogy a tagok nagyrésze „zártkörű” természetű, az estély is zártkörű lesz.

2. Egyesek óhajára eltekint attól, hogy záróra-meghosszabbítást kérjen a rendőrségtől, sőt azok részére, akik a rendőrség zárlati munkálatai miatt a megjelenésben akadályozva vannak, a zárlat alól való földoldást fogja kérni

3. Az estélyen megjelenők — a hitelzők fékentartására — kötelesek passzívításukat megőrizni, nehogy esetleges aktivitásuk a beavatlatlanoknál hiú reményekre adjon tápot.

4. A hölgyek ez alkalommal külön meglepetésben részesülnek. A rendezőség ugyanis elhatározta, hogy a hölgyeknek *Markó*-képpel díszített táncrenddel fog kedveskedni.

5. Azokra való tekintettel pedig, akik már másutt vannak „lefoglalva”, a cigányok az illetők kedvenc nótájával kezdik a csárdást: „Nyisd ki bábam az ajtót...”

2.

A vasasok bálja

A tönkrement vasasok farsangi multságának rendezői vasmarokkal fogtak hozzá az előkészületekhez. Minden egyszerűen ment, csak a megnyitó-csárdásban nem tudtak meggyezni. Egyesek ugyanis a meglógott vasasok visszacsalogtatására a multságot ezzel a csárdással akarták megkezdni: „Nem ütök a vasast agyon...” De a rendezőség olyan csárdást választott, mely az ittmaradt tagok hangulatát fejezi ki. A csárdás így kezdődik: „Nincs egy vasam...”

3.

A tőzsdések jelmezestélye

A tőzsdések, akik egész éven át a tőzsde parkettjén táncolnak, most sem akarnak elmaradni a farsangi mulatózó sorából. Az est Krausz Simon „Ügysz”-e alatt fog lezajlani és ezzel a csárdással nyitják meg:

„Nincsen pénzem, de majd lesz:

Ha megszűnik ez a bessz...”

A multság sikerének biztosítására megjelenik az interveniáló bizottság is, mely ama nők érdekében, akik nemcsak a részvény-nyereségtől, hanem a táncosoktól is elesetek, a helyszínén azonnal interveniálni fog. A rendezőség megállapodott a kontremindörökkel is, akik kijelentették, hogy a hausse-játékosok feketekávé-kiadását fedezni fogják. Cs. Gy.

Két ifjú képzőművészt is

elfogott a rendőrség az uccai verekedők között. Záptojást, gumibotot, vas-korongot találtak náluk. Vajjon mifélék ezek? Futuristák vagy elfuturisták? Arcképfestők vagy arc-és képmázolók? Képcsinálók vagy dagadtképcsinálók? Az biztos, hogy nem — Csók-ot érdemelnek. Tudunkkal Csók István, a képzőművészeti főiskola rektora egyetlen képéhez sem használt gumibotot szerelt ecsetet és ha *csendéletet* festett, nem az uccán rendezte meg azt.

Akasztofa-versike

*Kokott, kokott, kotkodós,
Mindennap egy gyilkolás.*

V., Zoltán-ucca 16. Telefon: 18—08.

„CHATEAU HUNGÁRIA” különlegesség

Javaszi napok Dalmáciában

Raguzából jelentik, hogy ott január havában a déli hőmérséklet a 30 fok Celsiusig emelkedett a napon és 18 fokig árnyékban. Már virágoznak a mandula-, barack- és citromfák, a jácint, sás, nőszirm és viola. Dél-Dalmácia egész sub-tropikus tavaszi tenyészete méltán vetekedik a középtengeri tartományok növényzetével.

A nagy szezon Raguzában már megkezdődött. A Cercle des Etrangers es a Grand Hotel Imperial szállókban színes és eleven a nagystilű forgalom, a sziklaváros Raguzá joggal nevezheti magát az adriai Riviera Montecarló-jának.

Míg a francia Rivierára és Sziciliába rendkívül költséges az utazás, Dalmácia tavaszi edene nyitva van az előkelő magyar közönségnek, mert Dalmácia idegenforgalmi társalmának közreműködése folytán a tengeri utasok 40 százalékos engedményben részesülnek, a szállódijakat pedig rendkívül mérsékelten állapították meg.

A hivatalos dalmáciai idegenforgalmi társaság vezérképviselősege, (Bécs, I., Kärntnerstrasse 53, Generalrepräsentanz der dalmat. Fremdenverkehrsverbände) közhírré teszi, hogy egy tízenégy napos utazás egész úti-költsége, kitűnő ellátással együtt, Dalmácián át, Triesztet is beleszámítva, mintegy 3.000,000 magyar K-ba kerül.

Kitűnő vonatok közlekednek:

Budapestről	7-15
Budapestről	13-20
Érkezés Triesztbe	12-10
Érkezés Fiuméba	7-34

Raguzá Triesztből gyorsgőzessel 25 óra alatt elérhető.

Silm-szerelem

(Ötüzerméteres tragédia)

Merően függesztettem szemeimet a gyönyörű nőre, aki ott feküdt a lepedőn. Még élt, mozgott, de már haldoklott. Szemeimet ellepték a könynyek.

— Szegény, — suttogtam — ilyen fiatal még és már nem lehet prolonzálni az életét...

Nem bírtam el a fájdalommal. Odarohantam a gépészhez:

— Egy milliót kap, ha megmenti őt! — s kezébe nyomtam a pénzt. A gépész azonnal elvágta a filmet s én boldogan rohantam ki a szabadba.

A szemközt lévő moziban is föllépett. Itt még élt. Szerelmes volt egy fiatalemberbe, ki épp e pillanatban akarta megcsókolni őt.

— Ne tovább! — ordítottam eltorzult arccal — mert belétek lövök!

Botrány támadt, abbahagyták a csókolódzást.

Másnap vitriolt vittem a moziba és leöntöttem a csábítót. Csúnya foltot hagyott az arcán. Lehetetlen, hogy tovább is szeresse őt. Meg kellett fizetnem a lepedőt.

Hogy milyen az én imádottam? Hát bizony az első fölvonásban kicsit öreg, ráncos az arca, ősz a haja, mert éppen nagymamát játszik, de pár száz méter múlva már ragyogó, tizenhatéves hajadon.

Nem ismer engem személyesen, bár nap-nap után az első sorokból bámulom őt. Csodás szépségétől sokszor káprázik a szemem.

Néha fölshólok neki:

— Nagysád, elkísérhetem előadás után haza?

Nem felel, mintha észre sem venne. Nagyon tisztességes hölgy. S el is van foglalva, mert épp most csalja meg a férjét avval a vitriolos fiatalemberrel, de megbocsátom neki, mert az a nyavalyás elkurblizta a fejét.

Előadás után szaladok a gépészhez s megkérdezem, mikor megy haza a művész nő?

— Már elvitte a boy kerékpáron a hóna alatt.

— Hol lakik?

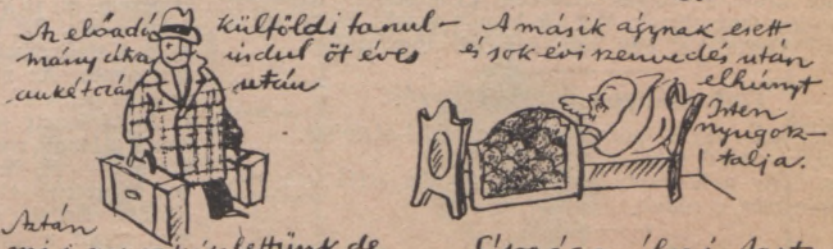
— Nagyon messze. Hatezer méternyire innen, tíz fölvonásnyira — feleli a gépész.

— Hogy lehetne megismerkedni vele? Hiába fixirozom, nem reagál semmire.

— Ne fixirozza, mert arra nem érzékeny, de mártsa aranyfürdőbe, talán erre még reagál — tanácsolta a gépész.

— Hja, ha én őt ilyen drága fürdőre tudnám vinni! — sóhajtottam.

Amíg a rádió eljut odáig...

Csak egyszer fordítaná felém a fejét, csak egyszer nézne rám! De nem, folyton el van foglalva annak a vacak filmnek a játszásával. Oh, jöjj hozzám feleségül, leveslek a lepedőről, nem kell többé ott izegned-mozognod. Adok neked egy lepedőgarnitúrát, ha annyira hozzászoktál s már nem tudsz élni nélküle. Hisz — elfelejtettem mondani — rokonlelkek vagyunk: én is vászonban utazom. Mondd, kicsoda az a fiatalember, akinek folyton a nyakába borulsz a lepedőn? Ugy-e, az unokaöcséd? Édesem, mérsékeld csókjaidat, mert kétszáz méteres csók egy amerikai filmvállalatot is tönkretelhet anyagilag.

Oly csodálatosak a szemei, mint az aransugarak, ő maga ragyogó fényesség a sötétben, az alakja rugalmas, mint a celluloid, kár, hogy olyan gyöngye és sokszor elszakad, de az a vigasztalás, hogy meg lehet ragasztani. Hetekig üldöztem őt egyik moziból a másikba. Eleinte előkelő helyekre menekült, később rossz hírű mozikban láttam viszont. Elzüllött, mert eltaszította magától az a gonosz csábító.

Vajjon mit gondol rólam? Bizonyosan észrevette már, hogy követem...

Gyűlöl vagy szimpatikus vagyok neki? Váratlan ötlet jutott eszembe! Elrablom őt, hogy örökre magamévá tegyem!

Az egyik moziban lerántottam a lepedőt... Rémes dolog történt! Imádoztam gyűlöl engem, mert a falra mászott előlem. CARÁMY

Párbeszéd a korzón

Két kifistett arcú pesti démon beszélget:

— Most aztán szépen vagyunk! — mondja kétségbeesve az egyik. — Az ember gyanútlanul megy haza a lakására és két hónap múlva meggyilkolva találják.

— Bizony, ha így haladunk, még utóbb kénytelenek leszünk egyetlen férfit szeretni, nehogy a rendőrségnek sokáig kelljen keresni, ki volt a sok közül a tettes.

APRÓHIRDETÉSEK A HÉTRŐL

GAZDAG HOLLANDUS mellé hullajelöltnek jelentkezem. „Csak három hónapig bírom ki egyedül” jeligré.

VILLÁNYI PEZSGÓ

SCHAUMBURG-LIPPE
HERCEG UDVARI
PINCÉJE, VILLÁNY.

Reb Menachem Cziczeszbeiszzer átka

— *Kezelje o te gázrezsódat oz Oreskovicsné osszongy-ság, borotválja tégedet edj „cselekvü modjor“ és mint dorob-árüt csempésszen át Léderer o csepelel vámon!*

Találos kérdés

— Mi a különbség Zerkovitz Béla és Léderer Gusztáv közt?
— ?
— Zerkovitz sok darabból csinált egyet, Léderer pedig egy darabból sokat.

Kedves Borsszem Jankó!

A Somogyi-Bacsó-gyilkosság frissen közölt aktáiból is kiderül, hogy a gyilkosokat nyomok hiányában nem lehetett megtalálni. Érdekes! Egyes „tévesen gyanúsított“ felelőtlen elemek mégis megszöktek. Hát ők honnét tudták, hogy kik a gyilkosok? Tisztelettel egy naív békebeli nyomozó.

Tudományos meghatározás

— Most már végre tudom, mi az a rádió-aktivitás.
— Akkor mondd meg!
— Az, hogy a kormány nagyon *aktiv*, ha arról van szó, ki ne kapja meg a rádiót.

Nagyon gyanus

— Halló! Mentők? Egy örültet kell beszállítani a Lipótmezőre.
— Bizonyos, hogy örült?
— Hogyne, szabadjegyet kért az Operába.

Nem kér belőle

— Vegyen egy pár nadrágtartót, fiatal úr! Életfogytig eltart.
— Köszönöm, nem akarok olyan hamar meghalni.

Rossz spekuláció

A gazdag Mandlhoz beállit Blau, a volt iskolatársa. Teljesen lerongyolódva segítségért könyörög.

— Nem értelek, — álmélkodik Mandl — hiszen tudtommal gazdagon nősültél.

— Igen, de elspekuláltam magam. Tudod, Samukám, a pénz *ilyen fiatal lett*, az asszony meg *valorizálódott*.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Kéziratokat és rajzokat nem küld vissza a szerkesztőség.

A *Borsszem Jankó* jelen számát kedden, február 24-én zárjuk le. — **Pollitikus.** Ne csodálkozzon mai számunk Dréhr-csípésén. Mi is vagyunk olyan „Drehr-kopí“, mint az a Dréhr Imre. — **Cs. Gy.** Ezúttal is a javát, — **rató.** Az ötlet bevált. — **K. E.** Csípősebbeket, velősebbeket kérünk. A rébuszok közül egy elmés. Az utolsó is jó lenne, de a megfejtendő mondat se nem példaszó, se nem közhasználatú kifejezés. — **Radius.** 1. A kérdezett mostani címét nem ismerjük. 2. Azért nem kapta a lapot pontosan, mert elfelejtette megújítani az előfizetést. — **M. N. A.** Sajnáljuk, hogy Klebelsberg Kunó grófhoz zengett „portré“-jának közlésével egy napilaptársunk meg-előzött. Ennél válogatottabb csodabogár-gyűjteményt még nem pipált a „Magyar Család“. — **T. T.** Kettővel talán ki-rukkolunk. — **Etienne.** Javult az irás. A tartalom is. — **Amerikai levél.** Valamikor, a mult század végén rövid ideig divatos volt ez a hosszujáratú, körülményes, nehézkes szatira-stilus. Ma bizony csak anakronizmusként hatna. A kézirat kivételesen rendelkezésére áll. — *Több levélről a jövő számban.*

Felelős szerkesztő: Molnár Jenő

Kiadótulajdonos: Borsszem Jankó lapkiadó r.-t.

Igazgató: Szekeres Rudolf

Előbb hallgassa meg, aztán vegye meg

**a legmodernebb és legsikerültebb
hanglemez-újdonságokat**

a főlárúsítónál.

A Havana Band műsorából:

Chili Bom Bom, Pasadema, Ja, die Blanka, California, Indiana koon, Caravan, Lovey Came Back, Marica-keringő, Szép város Kolczsvár, Ringó vállunk, Jöjj cigány, Capricio-tangó, Mimosa-tangó.

Ezenkívüli 50 darab tánc-sláger.

Hordozható miniatür-börönd.

Gramofonok nagy választékban.

Számos elismerés a fővárosi táncmesterektől.

HANGSZER OTTHON

FEKETE MIHÁLY

BUDAPEST, VIII., JÓZSEF-KÖRÚT 9. SZ.

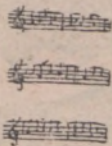
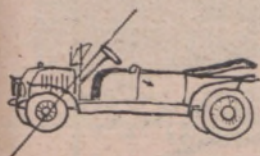
**LEGFINOMABB
GYÜMÖLCSBŐL**

A Borsszem Jankó

egy-egy régi évfolyamait magas áron megvásároljuk. Ajánlatokat levelezőlapon a kiadóba (V., Mária Valéria-u. 12) kérünk.

Képrejtvények

I.

II.

Beküldték: I. Hauer Gyuláné (Miskolc); II. Bem Béla (Budapest.)

Azok az előfizetőink, akik a rejtvényeket helyesen fejtik meg, a következő ajándékokban részesülnek.

1. 10 üveg Szent István duplamalátásör, a Polgári Serfőzde gyártmánya (házhoz szállítva),

6. két doboz (fekete és sárga)

2. egy nagy doboz „Virág“-féle dessert,

7. két pár „Palma“-gumisarak (férfiaknak és nőknek),

3. egy nagy üveg „Océán“ James,

8. két doboz „Samum-Altessé“ cigarettahüvely és egy csomag sodrópapiros,

9. egy doboz

4. egy nagy palack „Szentgyörgy-hegyi Pecsényebor“ (Püspöki uradalmi bérpincéből),

10. egy üveg „Lysoform“,

11. egy nagy palack „Rapidol“ folyékony fém-tisztító szer,

12. a Borsszem Jankó egy év-folyama (1917–22. évek),

13. Seiffensteiner Salamon adomáskönyve.

5. egy darab P. Márkus Emília-arcápoló szappan,

Helybeli előfizetőink az ajándékokat, illetve az utalványokat kiadóhivatalunkban vehetik át d. e. 9–2-ig, vidéki előfizetőink külön értesítés nélkül kapják meg.

A Borsszem Jankó 2978. (8.) számában közölt képrejtvény helyes megfejtése:

Állhatatos

Előfizetőink, akik a Borsszem Jankó multheti rejtvényét helyesen fejtették meg, a következő ajándékot kapják: 1. Molnár Emil (Budapest, VII., Dohány-u. 34), akinek tíz üveg Polgári Serfőzde Szent István duplamalátásör; 2. Kőrbonctani Intézet (Pécs), amelynek egy nagy doboz „Virág“-féle desszertet; 3. Fleische Géza (Szeged, Kárász-u.), akinek egy nagy doboz „Océán“ cukrozott gyümölcsöt; 4. Körmendi Sándor (Budapest, VI., Ó-ucca 42), akinek két doboz „Lion“-pasztát; 5. Zoltán Jenő (Budapest, V., Bálvány-u. 18), akinek egy üveg „Kossuth-rum“-ot; 6. Kún Sándor (Alberttírta), akinek egy nagy palack „Szentgyörgy-hegyi Pecsényebor“-t; 7. Korona-szálló (Veszprém), amelynek két pár „Palma“-gumisarkot; 8. Huttira Lajos (Budapest, III., Bécsi-út 92), akinek két doboz „Samum-Altessé“-cigarettahüvelyt; 9. Hacker Klára (Budapest, IV., Régi posta-u. 1), akinek egy doboz „Ovomaltine“ tápszert; 10. Magi Kálmán (Hajduböszörmény),

akinek egy üveg „Lysoform“-ot; 11. Csaly Magda (Budapest, VII., Király-u. 95), akinek egy darab P. Márkus Emília-szappant; 12. Bernel József (Budapest, VII., Dohány-u. 63), akinek egy nagy palack „Rapidol“ folyékony fém-tisztító szer; 13. Schreiber Sámuel (Nyiregyháza, Károly-tér 8), akinek a Borsszem Jankó egy évfolyamát; 14. Olvasókör (Földes), amelynek a „Seiffensteiner Salamon adomái“-t küldi meg a kiadóhivatal.

Ott volna a legjobb helyen

Biztos forrásból nyert értesülésünk szerint a lipótmezei tébolydát a Ferenc József-híd turul-madarára helyezik át. Amíg ugyanis a Lipótmezőn napirenden vannak a szökések, addig a Ferenc József-híd turul-madarát előszeretettel keresik föl az örültek.

A legkiválóbb orvos-tanárok rendelik

gyenge, vérszegény egyéneknek, serdülő ifjaknak, megtört agoknak, hurutos bántalmakban szenvedőknek a tiszta malátából készült kellemes ízű, legolcsóbb természetes tápszert, a

Szent István malátakivonatot

Kapható gyógyszertárakban és csemegéseknél.

Ezüstevőkészletek speciális üzlete!

Budapest, IV.

Múzeum-körút 17

Legolcsóbb szórakozás!

A BORSSZEM JANKÓ

híres régi évfolyamai megrendelhetők a kiadóhivatalban és a KULTURA könyvkereskedésében, VI., Teréz-körút 5. sz.

Az 1917. évf. ... 75000 kor. || Az 1920. évf. ... 75000 kor.
 „ 1918. „ ... 75000 „ || „ 1921. „ ... 75000 „
 „ 1919. „ ... 75000 „ || „ 1922. „ ... 75000 „

Bardóczárpád „Ideál” paplan plakátja után rajzolta: Bardóczárpád

Szilárd a tőzsde

A tőzsdei helyzet a múlt héten végre megfordult s az értékek emelkedni kezdtek. Az egyes piacokon észlelt értékszorulatot a következő k's statisztika tünteti föl:

A *Haltenyésző* piacon a hal kilónként 20.000 koronával emelkedett;

a *Fővárosi Sör* söre húsz százalékkal drágult;

a *Villányi bor* — különösen a tizedik üvegnél — egyre emelkedő tendenciát mutat;

az *Államvasút* menetjegyei tartósan szilárdak;

a *hajózási piacon* a forgalom — a sok elvitorlázott textilés miatt — tartósan élénk volt;

a *malom piacon* örölt liszt megfizethetetlen;

a *Pamutipar* pamutja már csak mamutáron kapható;

esupán a *szén piacnak* fűtött be a tartósan enyhe tél;

nemkülönb a *hőlgypiacon* *Klotild*, *Gizella* és *Danica* még mindig igen olcsón kapható.

Kedves Borsszem Jankó!

A főváros még mindig felekezeti alapon működik, amit igazol az alábbi eset. A Baross-uccában most javítják a kövezetet és az úttest közepén ilyen fölíratú tábla látható:

„VIGYÁZAT! ITT KI KELL TÉRNI!”

Ki az előkelőbb?

— Az én papám textiles a Sas-uccában és minden szombaton bezár.

— Ojjé, az semmi! Az én papám egész héten bezár.

— Mi a te papád?

— Fogházigazgató.

A vég kezdete

Az egyik Végh-családban megszületett a trónörökös. A madám az apa elé viszi az újszülöttet és tréfás meghajlással így szól:

— Nagyságos úr; itt a Véghi!

— Téved, madám. — felel a kedélyes apa — ez csak a Végh kezdete.